

TEHNIKAÜLIKOOLO

TÄHISTASIME EESTI VABARIIGI VÄLJAKUULUTAMISE 72. AASTAPÄEVA

22. veebruaril kogunes TTU Muinsuskaitse ja Üliõpilasklubi korraldusel toimunud pidulikule aktusele peaaegu saalitäis rahvast.

Rektoraadi poolt meenutas Eesti Vabariigi aegset elu, nii nagu ta nägi seda oma silmadega, õppeprorektor Valdek Mikkal.

Huvitava ja asjakohase visiooni Eestimaa minevikust ja tulevikulootustest esitas Källo Arjakas ning isamaaliste laulude ja hümniga kaunistas aktust TTU Meeskoor. Esmakordne kogemus selles saalis oli korporatsioonide ja üliõpilasseltside esinemine oma värvides ja lippudega.

Iseseisvuspäeva puhul tervitasid kohalolijaid ja esitasid oma nägemuse tehnikaülikooli üliõpilaste osast Eesti tuleviku rajamisel kaasvõitlejad Ardo Ojasalu (Korp! «Tehnola») ja Raivo Salumäe (EÜS «Põhjala»). Alljärgnevalt on teil võimalus kohe kõike ise lugeda.

AUSTATUD DAAMID JA HÄRRAD!

Mul on rõõm teid tervitada kõikide Tallinna korporatsioonide poolt tänasel pidulikul, meie vabadusaate suurimale tähtpäevale — Eesti Vabariigi väljakuulutamise 72. aastapäevale — pühendatud aktusel.

Me imetleme täna vaarisade südikust, kel jätkus meelekindlust mitte ainult vabaduse kuulutamiseks, vaid ka relv käes selle eest seismiseks Eesti Vabadussõjas. Vabadusseeme nende südameis kandis vilja realiseerudes Eesti Vabariigiks de facto.

TÄNA, aastakümneid ja inimpõlvi hiljem, ei ole eesti rahvas muutunud. Juba oleme välja kuulutanud iseolemise igatsuse, juba oleme alustanud uut Vabadussõda, mis on kogu maailmas pälvitud imetlust oma rahumeelsusega. Meid orjastava kurjuse impeeriumi vastu pole suunatud mitte kahurid, vaid hoopis vahedamad relvad: meie diplomaatide osavad kõned, ajalooliselt tähtsad dokumendid paljastamas suure naabri alatust ja sõnamurdlikkust ning lõpuks — eesti rahva üksmeelse vabaduslaulud. Selliste relvadele ei ole midagi vastu panna.

Nõnda siis, kas hakkame kõik vabadusvõitlejaks?

Eks seegi, et siia kokku oleme tulnud, on üks väike lahing ja üks väike võit. Aga kes meist ei tahaks olla võidukal eeslinil — kõikide pilkude ja austuse all, ja samas, värvikandjana siin teie ees seistes tuleb mulle meelde hiljutine vestlus oma Saksamaal õppiva sõbraga. Kodumaal

Eestis talvevaheajaga veetmas olles nentis ta:

«Kõige paremini saan ma Eesti Vabariigile kaasa aidata tarkuse omandamisega. Mind võidakse jätta ilma kogu varendusest, aga tarkust ei suuda minult keegi võtta. Vabas Eestis võin oma teadmistega abiks olla kõigile, kes minult nõu küsivad.»

Hei, armsad kaasvõitlejad — kas ei peaks see olema meiegi kredo?

Seistes täna siin, esmakordselt pimedusriigi ajaloo, ametlikult korporatsioonide esindajatena lippude ja rapiiridega, mida me võime öelda neile, kes vaatavad meid kui oma lootuste elluviijaid, mida oma eakaaslastele, rebastele ja tulevastele korporantidele? Kas võime öelda — «Eestimaa, Su mehemeel pole mitte surnud veel!»

Igäüks meist siin ei pääse trügima vabadusvõitluse eeslinile, olgu siis meie igapäevane töö — õppimine — see panus, mille anname Isamaa hüvanguks.

Väärtusetud vaskkopikad võivad muutuda tulutoovaks kroonideks mitte härra Otsasoni eestikeelsete rahatähtede ilmumisega, vaid ainult juhul, kui oleme agarad välja mõtlema uusi kavalaid tehnoloogiad, leidma lahendusalgortime keerukaimatele matemaatilistele probleemidele ning olema osavad ja targad ärimehed kasutamaks oma asukohta ida ja lääne vahel.

Kõige selle elluviimiseks vajame VABADUST. Ehk kahtleb siin täna keegi ja tahab küsida: «Kas saame vabaks?»

Sellel saalil ei ole aknaid, aga mõelgem end korraks väl-

japoole neid seinu tänasesse tormisesse, aga päikesepaistelisse kevadpäeva.

Hommikul kodu akna all seistes vaatsin, kuidas esimesed kevadekuulutajad — märtsikellukesed — on kasvanud mullast välja ja loovad esimesi õiepungi. Looduses toimub iga protsess etapiliselt, midagi ei saa jääda vahele, kõik sünnib oma loogilises järjekorras. Olen kindel, et kahe päeva pärast — vabariigi aastapäeval — need märtsikellukesed juba õitsevad.

Ütlete: «Jah, kui külma ei tule!»

Tõepoolest — areng nõuab soodsaid tingimusi. Ka meie poliitiline elu on kulgenud samm-sammult püsivate loomise ajajärku. Es on Eesti Kongressi ja Ülemnõukogu valimised. Need kaks kvoorumit on alles õiepungad, nad tekitavad peaaegu üheaegselt ja see annab lootust nende õide puhkemiseks... kui ainult külma ei tule. Aga kui tulebki külm või teine, ei saa see peatada looduse loomuliku kulgu — kevad tuleb niikuinii! Poliitilise külma ärahoidmisele saame ühiselt kaasa aidata, kui me ei puhu lõkkele liigseid kirgi ega solva kedagi. Olgem üksmeelsed, aga JÄRELEANDMATUD!

Lõpetuseks, armsad Eesti Vabariigi kodanikud, tahan öelda, et kuigi korporatsioonid ei ole poliitilised organisatsioonid, siis isamaalised on nad küll ja soovin, et lööks õitsema meie Isamaa märtsikelluke.

Olgu Eesti Vabariigi 72. aastapäev kõigile tulevikku vaatamise päevaks ja hoidku Kõigekõrgem meid nii külma kui ka kuumast eest!

ARDO OJASALU
Korp! «Tehnola»

AASTASADU

ägas eestlane võõraste isandate meelevallas, ent temast ei saanud sandistatud orja; mälestust muistsest priiusest kanti põlvest-põlve enesega kaassas

* Vabaduse võtmeks osutus haridus, põhiline, mis takistas teda olemast samaväärne rõhujatega

* Hambad ristis jõudis isemõtleval talupoeg ka Tartu suurkooli, mis maailmakultuuri pärisosana võimaldas tõesti vaimset iseseisvust — ringlesid ju tollal sealses seltskonnas ratsionalismi, humanismi ja valgustuse ideed. Uha selgemini tungis tema teadvusse juba talutarest alguse saanud eestluse probleem — vaid rahvuslik enesemääramine ja majanduslik sõltumatus said olla

teeks eestlase isikuvabadusele

* Siiski oli see Euroopa maailmakultuuri tugipunkt saksa, vähem vene kõrgkool, seega kõike muud kui rahvuslik — kultuurautonoomia tuli saavutada kõigepealt siinvas

* Kalevipoja õhtutest ja tookord loomata jäänud «Viironiast» kasvas välja Eesti Üliõpilaste Selts koondades 19. sajandi lõpul endasse kõik rahvuslikud jõud Tartus. Analoogiliselt kujunes selts ka Peterburis. Ja seda olukorras, kus eeskujud andsid eeskätt saksa või vene seltskonna traditsioonid ja ideaalid

* Ehkki rahvuslike seltside vorm tollal ei levinud, kujunes sellest tõeline rahvuslik süsteemikujundav tegur sisuliseks üleschiitavaks rahvuskultuuruseks tooks kogu Eesti ühiskonnas, kuni olude kujunedes algas kõrgema rahvuspoliitilise ideaali — rahvusvabariigi rajamine

* Selleks ajaks oli kogu eesti intelligents vähem või rohkem seotud eesti üliõpilaskorporatsioonidega. Paljud neist võrsunud isiksused andsid oma südamet ja mõistuse noore vabariigi hüvanguks, veelgi enam, vähe oli värske rahvusriigi tegelaste hulgas neid, kes polnud organiseerunud

* Nüüd, meie vabariigi sünnipäeval, meenutame Konstantin Pätšu, Jaan Tõnissoni, Ants Piipu, Aleksander Hellatit, Jaan Teemanti, Otto Strandmani, Ado Birku, Jüri Jaaksoni, Friedrich Karl Aheleit, Jaan Sootsi, August Reid, Johann Pitkat, Julius Seljamaad jt.

* Kõik see võiks tunduda eneseimetusena või veel hullem — enese võõraste sulgedega ehtimisena, kui me järjepidevuse tunnustamise kõrval poleks isiksustena nende väärtused, kui me ei jälgiks endi südame, mõtetes ja tegudes oma eelkäijate aateid, millistest kesksel kohal oli eesti rahvusluse idee eestvõitlemine

* Meie tugevus on meie idealism. Meie eeskujuks on need rahva seast tõusnud esimesed haritlased, kes kasvatasid rahva riiklikule iseteadvusele, sest üksnes teadlik rahvas on suuteline end kaitsema. Selleks vajame tarkust, algatusvõimet ja sihikindlust

* Samas tulevad meelde ka prof. Piibu sõnad «edu alus on töö». Eesti Vabariigi üleshitamine pole mõeldav ilma rahvusliku ühtekuuluvusega, viimane aga pole mõeldav ilma rahvusliku intelligentsita, sest vaid haritlaskond seab riiklikud huvid esikohale ja hindab väärtusi kõrgemal oma egost

* Meist peab saama uus eesti haritlaskond, kellel on hea ettevalmistus ja erakondlikkusest rikkumata orienteerumismeel. Aga kõik sõltub meist endast: akadeemisel kodanikul peaks olema suured kohustused riigi ees, kes talle parima hariduse võimaldab. Kui aga selline riik tuleb alles luua?

Sellest tulenebki praegune eriline olukord — me peame end ise kasvatama riigile, mida tahame luua, kujundama oma ilmavaate. Ja seda olukorras, kus kõik on «reostatud» vanameelsusest ja poolharitusest. Meie riigile on vaja tõelist kultuurinimesi, isiksusi, mitte diplomeid. Organisatsioonide osa on siin raske üle hinnata — see on see, mida ei kudu ega kooli pole suutnud

RAIVO SALUMÄE
EÜS «Põhjala»

UUS STIPP

ENSV valitsuse määrusega «Üliõpilaste, aspirantide ja keskeriõppeasutuste õpilaste stipendiumide kohta» kinnitati uued stipendiumimäärad:

- Kehtestada 1989/1990. õppeaasta teisest semestrist:
 - 1) õppetöös edasijõudvate üliõpilaste stipendiumi suuruseks 70 rubla kuus ja õppetöös edasijõudvate keskeriõppeasutuste õpilaste ning kõrgkoolide ettevalmistusosakondade kuulajate stipendiumi suuruseks 50 rubla kuus;
 - 2) aspirantide stipendiumi suuruseks 180–200 rubla ja välismaalastest üliõpilaste stipendiumi suuruseks kuni 200 rubla kuus.
- Stipendiumide tõstmiseks vajalikud vahendid eraldatakse Eesti Sotsiaalfondist.
2. Kõrgkoolide rektoritel on õigus määrata õppe- ja teadustöös eriti silmapaistnud üliõpilastele kõrgendatud ja nimelisi stipendiume suurusega kuni 150 rubla kuus eraldatud stipendiumifondi piires.
3. ENSV Haridusministeeriumil ja teistel õppeasutusi omavatel ministeeriumidel on õigus tõsta stipendiume nendel erialadel, millel kaadri ettevalmistamine on vabariigi majandusliku ja sotsiaalse arengu tagamiseks eriti vajalik.
4. Ettevõtetal ja organisatsioonidel, kes suunavad noori õppima kõrgkoolidesse ja keskeriõppeasutustesse, lähtuda oma vahenditest neile makstava stipendiumi suuruse kindlaksmääramisel sellest, et stipendiumi alammäär ei või olla väiksem käesoleva määruse punktis 1 märgitud suurusest.

REKTORI KÄSKKIRI

EESTI NSV KEELESEADUSE RAKENDAMISEKS
TALLINNA TEHNIKAÜLIKOO LIS

KÄSIN:

1. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi Keelekaitsekomisjoni poolt 10.07.89. a. heaks kiidetud ja Eesti NSV Riikliku 100 ja Sotsiaalküsimuste Komitee määrusega nr. 10, 14.07.89. a. kehtestatud «Juhendi keeleoskuse nõuete rakendamise kohta Eesti NSV-s» alusel kinnitada TTÜ töötajatele lisas 1 ja 2 esitatud keeleoskuse nõuded.
2. Eesti NSV Riikliku Töö ja Sotsiaalküsimuste Komitee ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi määruse nr. 2/22 31.05.89. a. ja määruse nr. 3/43 4.08.89. a. alusel lugeda keele

omandamine kinnitatud keeleoskuse nõuete piires iga töötaja otseseks ametikohtuseks. Keeleoskuse nõudeid arvestada kohustusliku kriteeriumina töötajaga töөлpingu sõlmimisel, atesteerimisel ja tariifitseerimisel.

3. Oppe-metoodikavalitsusel koos eesti ja vene keele kateedriga välja töötada töötajatele keelte õpetamissüsteem ja alustada regulaarset õppetööd alates 1990. a. kevadsemestrist.

4. Alates 01.02.93. a. on TTÜ-õigus vabastada töötaja vajaliku keeleoskuse mittemomamisel tööt Eesti NSV TEEK paragr. 37 p. 2 alusel.

Rektor B. TAMM

Lisa 1

TTÜ TÖÖTAJATELE ESITATAVAD KEELEOSKUSE NÕUDED

Nr.	Ametikoht	Minimaalne kategooria		
		Eesti k.	Vene k.	Teised k.
1.	Rektor, prorektor	F	E	1E, 1D
2.	Dekaan, prodekaan, kateedrijuhataja, raamatukogu direktor	F	D	1D
3.	Allasutuse (teaduslabori, osakonna, talituse, sektori, kabineti) juhataja	F	D	1D
4.	Õppejõud	F	D	1D
5.	Teadur, aspirant, juhtspetsialist	F	D	1D
6.	Pearaamatupidaja	F	D	1D
7.	Raamatukogu allasutuse juhataja, vanemraamatukoguhoidja, vanembibliograaf	F	D	1C
8.	Metoodik, toimetaja, disainer, sekretär	F	D	1C
9.	Kõrgema astme abiõppepersonal, bibliograaf, raamatukoguhoidja	F	C	1B
10.	Keskastme abiõppepersonal	F	C	1A
11.	Asjaajaja, dispetšer, inspektor	E	C	1B
12.	Töödejuhataja, insener, komandant, raamatupidaja, õkonomist, pasportist, programmeerija	D	C	1B
13.	Meister	D	C	1A
14.	Operaator, fotograaf	C	C	1A
15.	Kvalifitseeritud tööline, riiehooldaja, uksehooldaja	B	B	—
16.	Majahoidja, remondi- ja transporditööline, koristaja	A	A	—

Märkus:

Kui ametikoha põhitöökeeleks on võõrkeel, siis kohaldatakse kõrgema kategooria nõue selle keele suhtes.

Näiteks ametikohtade 4 ja 5 puhul on võimalik ka
või 10 puhul
jne.

Lisa 2

KEELEOSKUSE KATEGORIAID

- A — riigikeelest arusaamine (töötaja peab aru saama suulisest kõnest ja mõistma kirjalikku teksti umbes 800 sõnast koosneva baassõnavara piires);
- B — riigikeele piiratud suuline oskus (töötaja peab aru saama suulisest kõnest, mõistma kirjalikku teksti ja oskama riigikeeles ametialaselt suhelda umbes 1500 sõnast koosneva baassõnavara ja sellele lisanduva ametialase terminoloogiaga);
- C — riigikeele piiratud suuline ja piiratud kirjalik oskus (töötaja peab aru saama suulisest kõnest ja mõistma kirjalikku teksti umbes 800 sõnast koosneva baassõnavara ja sellele lisanduva ametialase terminoloogiainimimumi piires);
- D — riigikeele suuline ja piiratud kirjalik oskus (töötaja peab aru saama suulisest kõnest, mõistma kirjalikku teksti ja oskama riigikeeles ametialaselt suhelda umbes 2500 sõnast koosneva baassõnavara ja sellele lisanduva ametialase terminoloogiaga);
- E — riigikeele suuline ja kirjalik oskus (töötaja peab oskama ametialaselt suhelda umbes 2500 sõnast koosneva baassõnavara ja sellele lisanduva ametialase terminoloogiaga);
- F — riigikeele valdamine (oskus suhelda riigikeeles ka väljaspool ametiala, koostada dokumente ja anda selgitusi).

MILLEKS ASENDADA VAJALIK MITTEVAJALIKUGA?

MAJANDUSTEADUSKOND on TTÜ ajalehes nr. 3, 1990. a. käesoleval aastal kuulutanud välja uute üliõpilaste vastuvõtu kolmel erialal:

rahvamajanduse ökonomika ja juhtimine ettevõtte (käitise) ökonomika ja juhtimine infoteadus

Sellellega on formaalselt erialade nimetuste arvu vähenetanud seitsmeit-kaheksalt kolmeks. Kuid ei selgu lõpetanutele omistatava kvalifikatsiooni nimetus. Ei ole ka teada, kui palju on õppeaeg ja millises õppevormides vastuvõtt toimub. Küll selgub, et majanduse erialadele on ühine vastuvõtt ning üliõpilaste vahel korraldatakse teadmiste kalsed matemaatikas, emakeeles ja geograafias ning võimekuse katsed. Samuti võetakse arvesse keskkaridusdokumendil olevad hinded.

ERIALAD ja nendes kuuivad ÕPESUUNAD on kujutatud majandustegevuse funktsioonide järgi ja ainult ühes õppesuunas on ettenähtud ainet tsükliid tootmisharude järgi. Sellelga tahetakse kaotada ära senine majandusinseneride ettevalmistamine tootmisharude järgi. Võibolla mõne tootmisharu jaoks pole majandusinseneri vaja ja üleminek uuele süsteemile on otstarbekas. Selle kohta peavad andma oma arvamuse vastavad ettevõtte, profiileerivad kateedrid ja nende õppejõud. Ehituse kohta julgeme väita, et väljapakutud lahendus pole siiski järgmistel põhjustel otstarbekas.

EHITUS ON OMAETTE RAHVAMAJANDUSHARU, mis hõlmab mitmeid tegevussuundi ja on küllalt spetsiifiline, teinud mitte rahvamajandusharude, sotsiaal- ja kultuurivaldkonda. Ehituse lõpptoodang on kallis ja töömahukas ning valmib pikema aja jooksul.

Seejuures on valmivad objektid erinevad ja igaihele koostatakse omaette projekt või seotakse tüüpprojektiga. Siin ei liigu tooraine ja pooltooted, vaid töölised objektidel ja objektide vahel. Ehitamise ettevalmistamine algab juba kapitalmahutuste vajaduste põhjendamisega ja efektiivsuse määramisega, investeerimistsükli kujundamisega, projekteerimisega, ehitus- ja montaažitööde mahtude ja nende realiseerimise kavandamisega ja keerukate sidemete pideva kujundamisega arvukate organisatsioonide ja ettevõtete vahel investeerimise perioodilühendamise eesmärgil. Sellest tööst võtavad osa objektide erinevad tellijad. Ehitamine ise erineb tööstuslikust tootmisest seetõttu, et üheaegselt töötavad tavaliselt vastavalt ettenähtud tehnoloogilisele järgnevale ühel objektil, st võtavad tootmisprotsessist osa, erinevate ettevõtete töötajad. Edasi — kaasaja industriaal-ehituse tingimustes peavad igal ehitusoodangu ühikul, s.t. igal objektil, olema õigel ajal ehitusplatsil kindla nomenklatuuri järgi kõik tehastes toodetud detailid. Isegi, kui on kohal peaaegu kõik vajalikud detailid, kuid puudub mõni vundamendi plokk, jäävad ehitustööd objektile seisma. Sellepärast on välja töötatud ehitusplatside komplekteerimise (mitte lihtsalt varustamise) süsteem. Ka ehitusmasinad tuleb suunata ehitustele õigel ajal ning transport peab tagama ehitustööde pideva kulgemise. Kõik see on ehituses spetsiifiline ja keerukam, kui teistes rahvamajandusharudes ning seepärast on ka juhtimine spetsiifiline ja keerukam (sama objekti ehitavad sageli 20–30 ehitusorganisat-siooni).

KA MAJANDAMINE ja ma-

jandusinseneri töö ehituses erineb oluliselt teistest tootmisharudest. Täiesti teistsugune on hinnakujundus, finantseerimine, planeerimine ja organiseerimine. Kogu majandusmehhanism on siin suunatud mitte ainult tootmise efektiivsusele, vaid ka objektide kiiremale valmimisele.

Selletõttu on ka majandusinseneride ettevalmistamine ehitusele suurel määral erinev. Ja seda erinevat ettevalmistust ei suuda tagada ökonomistide mõningane spetsialiseeritud õppeainete tsükkel pärast kaheaastast ühist õpetamist kõikidel ettevõtte ökonomika ja juhtimise eriala õppesuundadel.

Asi on selles, et SPETSIALISEERIMINE ehituse suunal peaks toimuma juba esimestel õppeaastatel tagamaks õppeainete loogilist järjestust, nagu see on seni olnud majandusinseneride ettevalmistamisel ehitusökonomika ja juhtimise erialal. Pealegi ei taga uus õppeainete koosseis majandusinseneri ettevalmistust. Selle tulemusel nõudmine kavandatud kujul koolitatud ökonomistide vastu ehituses kujuneb väheseks.

EHITUSE ÖKONOMIKA ja JUHTIMISE majandusinseneride eriala on Tallinna Tehnikaülikoolis 27 aasta jooksul pärast korduvaid õppeplaanide muutumisi välja kujunenud, on ennast õigustanud ja osutunud vajalikuks ka tarbijatele, vabariigi ehitusettevõtetele, keskasutustele, tellijatele projekteerimis- ja uurimisorganisatsioonidest. Eriala lõpetanute nõudlust on kateedri poolt korduvalt uuritud, nende edasijõudmist ja vajadusi erialas töös on jälgitud ankeetküsitluse alusel. Siit on selgunud, et lõpetanuid hindavad nii majandusinsenerid kui ka inseneriteadmiste vajalikkust ehituse alal. Enamus neist on pärast mõneastast töötamist edutatud vanemateks, juhtivateks või peaspetsialistideks. On ka tippjuhte.

MAJANDUSINSENERIDE

ettevalmistamise vajalikkus ehituses on kajastatud ka IME raames koostatud ehitushariduse määruse projektis. Küllaldane (umbes kahekordne) on vastuvõtu konkurss, ei ole olnud raskusi lõpetajate suunamisega, erialale jääda püsima pärast TTÜ lõpetamist. Ja tähtis on ka see, et viimastel aastatel on eriala tulnud õppima peamiselt noormehed (õpperühmas 31st viis on naisüliõpilased). Nähtavasti on põhjuseks ka majandusinseneri kutse nimetus.

Kui aga TTÜs hakatakse ehituse õppesuunale ettevalmistama ainult ökonomiste, mitte majandusinseneri ja toimub ühine vastuvõtt ning konkurss majanduserialadele ja nende kõikidele õppesuundadele, siis e ole enam loota noormeeste poolt nii suurt huvi, kui on see praegu. Ja ka selletõttu tarbijate nõudmine lõpetajate töölerakendamiseks väheneb tunduvalt, s.t. praktiliselt neid ei ole nii palju vaja, aga nõutavat ei suuda TTÜ anda.

Tekib KÜSIMUS, miks on vaja profiileeriva kateedri nõusolekuta asendada vajalik mittevajalikuga, demonteerida sissetöötanud ja väljakujunenud majandusinseneride eriala «ehitusökonomika ja juhtimine».

Asendada oleks vaja seda, mis halvasti funktsioneerib ja ei õigusta end. Põhjendada kavandatavaid muutusi, arvestamata kohalike olusid, ainult välismaa puudulikult tundmaõpitud eeskujuga, on vaevalt

kaalukas. Näiteks on teada Viini Tehnikaülikooli kavatsus asuda majandusinseneride ettevalmistamisele. Võibolla oleks hoopis otstarbekam arendada välisriikidega vastastikkust koostööd, mitte ainult neilt võtta, vaid pakkuda neile midagi, mis meil on ennast õigustanud.

Uute erialade kujundamine majandusteaduskonnas toob endaga kaasa ka MUUDATU-SI KATEEDRITE STRUKTUURI. Nähtavasti on siis otstarbekam moodustada ka kateedrid uute erialade järgi, liites ehitusökonomika kateedri ettevõtete ökonomika ja juhtimise eriala profiileeriva kateedriga. Niisugune ühendatud tootmisökonomika kateeder oli ju meie ülikoolis varem olemas, kuid ei õigustanud ennast. Siis saadi aru ehitusökonomika ja juhtimise eripärast ja selletõttu moodustati eraldi kateeder. Täna-seks on see kateeder välja arendatud paraja suurusega kollektiiviks, kus kõikidel õppejõududel on teaduslik kraad, on ka järelkasvu, õppejõudude vanuseline koosseis on normaalne, tehakse ühiselt teadustööd. Kateedrisse on koon-dunud ehitusökonomika ja juhtimise tugevaim tuumik Eestis, kes aktiivselt osaleb ka IME ettevalmistamisel. Kui nüüd väheneb koormus, väheneb eriala nõutavus ja muudetakse õppetöö sisu, siis ei ole võimatu selle väljakujunenud kollektiivi lagunemine.

Meie arvates peab ehitusökonomika ja juhtimise õpetamist TTÜs hoopis edasi arendama. Praegune ehitusökonomika kateeder peab üleminekul täielikule isemajandamisele hakkama teiste erialade üliõpilastele nii majandusteaduskonnas kui ka ehitusinseneride suvenõuetu õpetama kapitalmahutuste õiget suunamist, selle efektiivsuse põhjendamist, investeerimistsükli õiget kujundamist ja vastavat majandusmehhanismi. Süvendatud tutvustamist vajab ka majandusmehhanism ehituses IME tingimustes ja uued majandamise ja juhtimise vormid.

Eelpoolnimetatul põhjal oleme seisukohal, et nii TTÜ kui ka ehituse kui rahvamajandusharu huvides on otstarbekohane säilitada senine eriala «ehituse ökonomika ja juhtimine» ja vastav profiileeriva kateeder ning kuulutada välja vastuvõtt TTÜsse käesoleval aastal ehituse ökonomika ja juhtimise erialal omaette konkursiga.

Vastuvõtu katsed võiksid toimuda ainult matemaatikas ja eesti keeles. Võimekuse kontrollimiseks tuleks koostada omaette test.

See ei sega ju kavandatavat ökonomistide ettevalmistamise muutmist ja laiendamist meie tehnikaülikoolis. Ise asi on, kas on otstarbekohane ökonomistide ettevalmistamist arendada tehnikaülikoolis. Ainult ökonomistide ettevalmistus on mõistetav, kui tahe-takse siin moodustada omaette majandusinstituut, mis saaks võibolla hiljem TTÜst eralduda.

See ettevõtmise ei tohiks aga mingil juhul kahjustada majandusinseneride ettevalmistamist TTÜs, mis eriti ehituse alal on väljakujunenud ja vajalik ega ka kõikide erialade inseneridele majandus-alaste distsipliinide õpetamist.

H. KORROVITS,
Ü. ROOMA,
M. KOPPEL,
S. OTSMAA,
L. DRÖKINA,
R. LIIAS.

MÄLESTUSKILDE LÄBI POOLE SAJANDI

Pool sajandit tagasi, iseseisvusaja viimastel kuudel, alustas tegevust TTÜ ÜLIÖPILASKONNA MEESKOOR. Lauuinnustus, isamaalisus ja korporatsioonivaim tõid noored mehed kokku.

Kuri võim ja sõda põrmustasid varsti lootused ja kavatsused. Niisugune oli aeg.

Ent nende meeste algatus ja laulupaleus olid tõestus, et meestelaul kuulub loomulikuna ja vajalikuna tehnikaülikooli juurde. Olenemata ajast.

Kuigi järjepidevus katkes, leidusid uued mehed aateid hoidma. 1945. a. oktoobris sündis tegusate meeste eestvõttel tänane TEHNKAÜLIKOOI AKADEEMILINE MEESKOOR — TAM. Koor, kes jätkab kord iseseisvas Eestis.

Ma teovitan kõiki TAMi sõpru. Lauljaid ja kuulajaid, endisi, praegusi ja tulevasi. Eriti neid, kes tungalt kandsid, kannavad ja hakkavad kandma.

ENN HENDRE,
TAMi president

Ajalooliste ürikute uurimine on kinnitanud, et president Enn Hendre sõnu võib uskuda: 1940. aasta veebruaris alustas esimene meeskoor Tallinna Tehnikaülikoolis oma tegevust. Üliõpilasseltsides ja korporatsioonides kõlas meestelaul veel varemgi.

Kogu üliõpilaskonda haarava LAULUKOORI LOOMISE küsimust arutati Tehnikaülikooli Üliõpilaskonna Esinduse koosolekul juba 5. mail 1939. a., kuid positiivne otsus jäi vastu võtmata. Pärast suvevaheaega üritati uuesti: TTÜ Üliõpilaskonna kultuur- ja õppetegevustoimkonna juhataja saatis 30. oktoobril 1939. a. ringkirja kõigile üliõpilaskonventidele teatades üliõpilaste soovist asutada laulukoor ning kutsudes 10. novembriks kokku asjahuviliste koosoleku. Juba 11. novembri ajaleht «Esmaspäev» annab teada, et otsustati asutada tehnikaülikooli üliõpilaskonna laulukoor, valiti ajutine juhatus ja esimeste ülesannete hulgas on koori nimme ja juhataja leidmine ning põhikirja koostamine.

ERAKORRALISTE AEGADE tõttu, millele viidatakse ka EÜS-i tegevuskavas 1940. a. I semestriks, võttis koori loomine siiski üle paari kuu aega. 18. jaanuaril 1940. a. saatis TTÜ Üliõpilaskond rektorile palve kinnitada laulukoori juhatajaks Jüri Variste ja täiendav selgituses märgitakse vajadust kuueks tunniks nädalas — kaks harjutuseks ja neli hääleseadeks. 26. jaanuaril kinnitati Jüri Variste sellise töökoormusega ametisse.

Kuna koorijuht oli leitud, järgnes kohe laulukoori ajutise juhatusse ringkiri kõikidele TTÜ üliõpilaskonventidele. Anti teada, et «Tallinna Tehnikaülikooli meeskoori rakenduskoosolek peetakse reedel, 2. veebruaril s.a. kell 19.00 Üliõpilaskonna ruumes Kopli rahvamajas.» Konkreetset ürikut selle koosoleku toimumise kohta pole õnnestunud leida, kuid üsna suure kindluse annab siiski TTÜ Üliõpilaskonna tegevuse aruanne ajavahemiku 7. veebruar 1939. a. — 7. veebruar 1940. a. kohta, kus on märgitud, et loodi Tallinna Tehnikaülikooli Laulukoor.

Kuidas loodud koori TEGEVUS EDASI KULGES? Seda kajastavad mitmed lühikartiklid trükisõnas. Juba 29. veebruari «Päevaleht» kinnitab, et «Tehnikaülikooli Üliõpilaskonna meeskoori kuulub praegu 40 lauljat. — Üliõpilaslauljad esinevad ülikooli pidulikel aktustel ning kavatsetakse anda ka iseseisvaid kontserte. — Koori harjutustunnid on igal kesknädalal ning pühapäevadel.» Dokumentidest leiame, et koori juhatusse olid valitud hiljem väga tuntuks saanud inimestest Jaan Teppandi ja Hardi Tiidus. 16. mail 1940. a. ilmunud «Üliõpilasleht» kinnitab veelkord, et TTÜ Üliõpilaskonna meeskoor «esineb ülikooli pidulikel aktustel».

Kahtlemata jäi meeskoori tegevus suurte sõjasündmuste tõttu lühikeseks ning laulutase mitte eriti kõrgeks, igatahes oli J. Variste kui laulukoori juhataja pidevalt TTÜ palgal 1. veebruarist 1940. a. kuni aprilli lõpuni 1941. a. Dokumentide ja isiklike mäles-

tuste otsimine selle aja kohta kestab.

REEDEL, 16. VEEBRUARIL 1990. a. kutsus tänane Tallinna Tehnikaülikooli Akadeemiline Meeskoor endale külla mehi, kes olid laulnud 50 aastat tagasi loodud kooris. Tosi-na jagu nimesid teada ongi, kõik pole enam elavate kirjas. Neli meest olid vapralt kohal: TTÜ dotsent Harri Korroviits, Armas Luige, Hans Taal ja Hardi Tiidus. Mälestusi möödunud aastatest tulid jagama ka praeguse koori mitmed asutaja- ja auliikmed ning endised presidendid. Öhtu toimus majandusteaduskonna suures auditooriumis 322 ehk kunagises «rauakooli» peahoones Kopli tipus — just SAMAS RUUMIS, kus poole sajandi eest samuti meeskoorilaulu tehti ja Hardi Tiidus klaveril improviiseeris.

Meenutati M. Härma «Meeste laulu», G. Ernesaksa «Hakkame mehed minema» ja M. Lüdigi «Koitu», mida küllap ka ette kant, eriti tol ajal traditsiooniliselt korraldatud rahvuslikel kultuurihommikutel.

Hardi Tiidus oli veendunud, et kuigi ta on laulumees ja oma korporatsiooni magister cantandi ehk laulukoori juhataja, on teda meeskoori juhatusse tõenäoliselt siiski tagaselja valitud. Ta iseloomustas emotsionaalselt ja «vana hõbedat» appi võttes aegu ja olusid, millistes tookord ammu õpiti ja laulu tehti.

Hans Taal on teadaolevalt ainuke mees, kes on laulnud TTÜ meeskooris enne sõda ja olnud nende kuuteist-

kümne laulumehe hulgas, kes 10. OKTOOBRI 1945. a. tulid esimesele harjutusele kokku samas ruumis, sel ajal võimlas, et tänase meeskooriga algust teha. Asutajaliikmeid olid kohal Ilmar Kiiss, Helmut Oruvee, Kaarli Pedak, Enno Soonurm, Udo Treufeldt ja Aleksander Treve.

Kuigi STALINLIKE REPRESENTSIOONIDE LAINED puudutasid ka meeskoori ja tema kroonikat, on varsti 45 aastase pideva tegevuse kohta säilinud materjalid siiski päris kenasti ja paljude mälestusedki üpris värsked. Nii iseloomustas E. Soonurm värvikalt seda ideelispoliitilist õhkkonda, milles selle koori esimesed lauluaastad möödusid. TPI üliõpilaste ametiühingukomitee 1945. a. sügissemestri tegevuse aruandest loeme: «Akadeemiline meeskoor moodustati möödunud semestri algul ja on kujunenud meie tugevamaks isetegevuskollektiiviks.

KIITVAT HINNANGUT on koorile jätkunud nii esimesele kontserdile väljaspool Tallin-nat — märtsis 1947. a. TRÜ aulas, esimesele kontserdile väljaspool Eestit — märtsis 1948. a. Riias, esimesele kontsertreisile väljapool Nõukogude Liitu — märtsis-aprillis 1967. a. marsruudil Gdansk—Varssavi—Berliin—Praha—Tabor—Bratislava—Viin—Krems—Budapest—Belgrad—Zagreb—Ivaničgrad ning paljudele esinemistele, üldlaulupidudele, «Gaudeamustele», kohalikele laulupäevadele ja konkurssidele.

ESIMENE PEADIRIGENT Arno Kallikorm oli koori juhiks ja hingeiks rohkem kui 16 aastat. Selle aja jooksul sai koor kaks ENSV Ülemnõukogu, Presiidiumi aukirja, temast kasvas välja Teaduste Akadeemia Meeskoor, alustati maskiballide ja jalgrattamatkade traditsiooni, lauldi käsukohaseid laule, aga ka paljusid selliseid, mis alles viimastel aastatel oma isamaaliste teksidega muutis laiemaks kandepinna on võitnud. Nende viimaste laulmist heideti koorile korduvalt ette ja nii jäi A. Kallikormi kõigile muusikalistele saavutustele vaatamata ikka maestro Arnoks, kuigi TPI ametiühingukomitee koori 15. aastapäevaga seoses ettepaneku «teenelise» tiitli omissamise kohta esitas.

AASTATEL 1962—1971 oli

meeskoori PEADIRIGENDIKS Harald Uibo, tänane ENSV rahvakunstnik. Lätis ja Leedus, Moskvast, Leningradis ja Kiievis oli varem käidud laulmas, kuid nii pikka reisi üüritud raudteevaguniga läbi Volgogradi, Moskva ja Kuibõševi nagu 1963. a. kevadel ei olnud varem olnud. Esimene välisreis sai juba eespool kirja. Suurimaks tunnustuseks sellest ajast on aga kindlasti esikohadiplom 1969. a. juubelilaulupeo võistulaulmisel. Esimaks võistulaulmisel oli koori esinemine külalisdirigendiga: kõigepealt ungarlane Sándor Bánhegyi ja hiljem ka soomlane Ensti Pohjola. Lauluvälises tegevuses, aga ikka laulu meeles pidades, koondus tähelepanu mitmesugustele EHTUSTELE — eelkõige haarati idee ja kaasalöömisega Glehni lossi ehitusele nii institutsiooni juhtkond kui loomulikult kõik teised taidlejad, töötati hotelli «Kungla» ehitusel ning lauldi kino «Kosmos» ning hotelli «Viru» ehitusel, pealegi veel «Viru» vastvalminud katusel. Sportlikus tegevuses juurdusid suusamatkad ja tudengikoore veepood.

ENSV RAHVAKUNSTNIKUKS on saanud ka TPI Akadeemilise Meeskoori peadirigent aastast 1971—1983 — Ants Üleoja. Koori muusikavõidud muutsid üha kaalukamateks: esikoht rahvusvahelisel koorifestivalil «Tallinn-75», 2. ja 3. koht esimese rahvusvahelise jõukatsumise õhkkonnas välismaal — Itaalia väikelinnas Gorizias 1978. a. ning loomulikult Eesti NSV teenelise koori nimetuse omissamine ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. augusti 1978. a. seadlusega.

«Vallutatavast eesti meeskooriga» kirjutasid Soome ajalehed peale kontserdireisi Kotka—Hämeenlinna—Lahti—Mikkeli—Helsinki 1980. a. kevadel. ESIMENE HELIPLAAT TPI AM ja TPI AN lauludega sai valmis 1978. a. Esimene lennureis viis koori 1971. a. Armeeniasse: ka I üliõpilase talulufestivali laureaadiploom ja sümboolne kuldmedal asuvad TPI AM kroonikas 1977. aastast. Sportlikust mitmekülgsest annavad tunnistust Tallinnast esinema või laululaagrisse viivad autorallid.

Tänane Tallinna Tehnikaülikooli Akadeemiline Meeskoor on peadirigent JÜRJI RENDI

käe all 1983. aastast. Märkimisväärsed loomingulised saavutused on jätkunud, mida tuleb kahekordselt hinnata eriti peale koori koosseisu olulist uuendamist seoses EKE Inseneride Meeskoori moodustamisega 1987. a. sügisel. Kronoloogiat silmas pidades tuleks aga alustada J. Rendi enda esikoha võitmisest noorte dirigentide vabariiklikul konkursil 1985. a. aprillis. Kooriga jääd veel teisele kohale nii rahvusvahelisel koorifestivalil «Tallinn-88» kui G. Ernesaksa 80. juubelile pühendatud meeskoore võistlusel samal aastal.

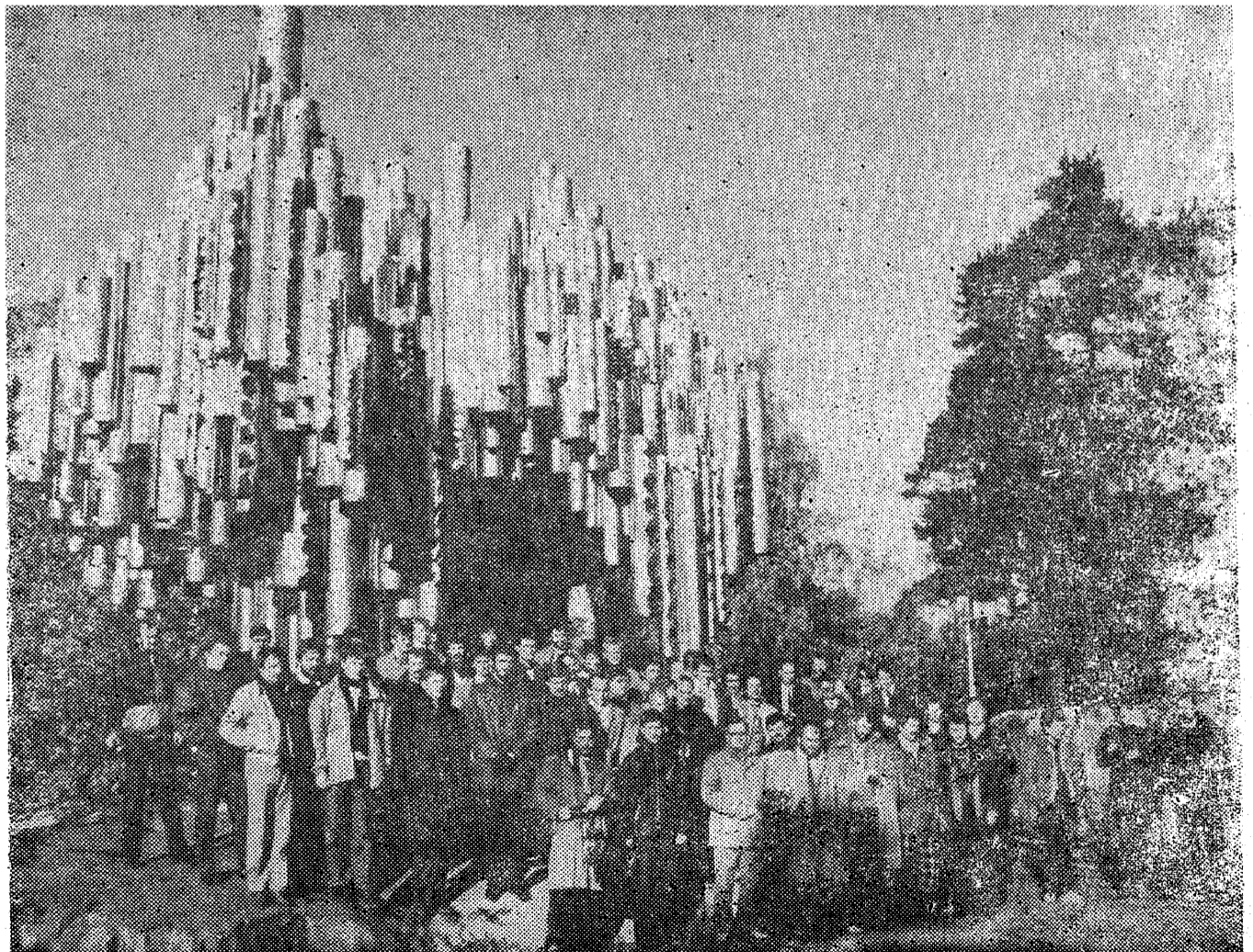
1988. A. NOVEMBRIS võitis koor ESIKOHA rahvusvahelisel Schuberti-nimelisel konkursil Austria pealinnas Viinis, 1989. a. aprillis võideti kaks eripreemiat rahvusvahelisel koorimuusika ja rahvatautsu festivalil Iiri Vabariigi Corkis, kus omapärane oli see, et ühises võistluses olid koos ni sega-, nais- kui meeskoorid.

Tallinna Tehnikaülikooli meestelaulu viiekümne-aastasele perioodile pandi ILUS PUNKT esikoha võitmisega L. Madetoja nimelisel rahvusvahelisel meeskoore konkursil Turu linnas Soomemaal. Kui suurvormide repertuaar on täienenud selliste teostega nagu F. Schuberti «Missa G-duur» ja E. Tubina «Reekviem langenud sõduritele», siis toredat elamust nii lauljatele kui kuulajatele pakkus maailma levimuusika varasalvest kokku seatud kava koos ENSV Tele-Radiokomitee kontsertorkestriga P. Sauli juhatusel 1986. a., mis on mitmeid kordi ka teleekraanil olnud pealkirjaga «Laululust».

Laululusti kooril jätkub. Jätkus ka eelmainitud 16. veebruaril õhtul esinemaks meestele, kes 50 aastat tagasi esimeses meeskooris kaasa löid ja neile, kes tänase koori loomiseks ja heaks käekäiguks palju teinud on.

Tehnikaülikooli praeguse peahoone fuajees on väljas näitus, mis seda lauluga möödunud poosajast oma poosipõgusalt illustreerida aitab. Meie ajalehe lugejatele olgu palve teada anda artiklist, kavade, fotodest ja muudest dokumentidest või mälestustest, mis sõjaeelse meeskoori tegevusele täiendavat valgust võivad heita.

KAAREL TARNING
REIN LAUK

Tehnikaülikooli AM Sibeliusse monumendi juures Helsingis 1989. a. oktoobris.

Foto: AIVAR KASK

LEMBIT JOORITS 60

JURI PASTEL — 50

ÕNNITLEME!

1. veebruaril tähistas oma juubelit meie hea kolleeg, ehitusmehaanika kateedri dotsent ja mitme ühiskonna jaoks tähtsa asja ajaja Lembit Joorits.

Vaatamata reale kõrgetele postidele, mis meie ülikooli üldsus on Lembit Jooritsa valdusesse usaldanud, on ta läbinud ääretult toposhoedlikuks inimeseks, kes ka oma töökaaslaste juubelisõnades suhtus kui paratamatuse, millel on vähe seost üliõpilaste tähtsate küsimustega. Niisugusepöetaduskonna dekaanina kui ka ehitusteaduskonna dekaanina on Lembit Joorits alati püüdnud mõista ja aidata üliõpilasi.

Alati on ta üks murelikule avatud olnud. Samal ajal leppimatu on juubilar igasuguse lodevuse ja minnalaskmise suhte. Tuntu on ta sihikindel võitlus joomise ja suitsetamise vastu meie kõrgkoolis. Oma mõtteavaldustes on Lembit Joorits äärmiselt sõltumatu. Mis tahes foorumil julgub ta välja öelda oma veendumusi ja vajaduse korral neid sitkelt kaitsta. Pole ka siis ime, et Tallinna Tehnikaülikooli üldsus andis pöördele ajal Lembit Jooritsa kätte parteikomitee juhtimise.

Soovime Lembit Jooritsale ka edasi kindlalt seista kodu- ja rahvateadusele. Eestimaale on seliseid mehi vaja.

Ehitusmehaanika kateedri kollektiiv

Suur tänu meelepidamise eest.

Lembit Joorits

1958. aastast on põlevkivimait pärineva juubilarini nimiseotud TTÜga, algul tudengina, 1962. a. õppejõuna, 1963—67 viibis juubilar aspirantuuris Moskva Mäeinstituudis, kus kaitses kandidaadikraadi. Järgnes töö masinaehitustehnoloogiateedris assistendina, vanemõpetajana ja alates 1974. a. dotsendina. Inglise, saksa ja rootsi keele valdamine, hea suhtlemisoskus ja kogemuste omandamine Stockholmis Kuninglikus Tehnilises Kõrgkoolis on teinud Juri Papsteliist mehe, kes saab ühtviisi hästi hakkama nii pedagoogi, teadlase kui ka juhi tööga. Kui masinaehitustehnoloogia kateeder otsustati jaotada kaheks ja asutada uue kateedrina tööpinkide ja instrumentide kateeder, ei olnud kolleegidel lahkarvamusi — uue kateedri juhtimine tuleb usaldada Juri Papsteliile.

Juba koolipölvkes oli juubilar hobiks suusatamine. Lume- ja saesed aastad kuuekümnendate alguses sundisid leidma teisi võimalusi füüsilise vormi hoidmiseks. Nendeks said korvpall (Kapa 1963) ja võistlus tants. Viimane andis ka elu-õnne, suureks on sirgumas tütar ja poeg.

Soovime juubilarile kordaminekuid nii uue kateedri kui ka konstruktiivtehnoloogilise infosüsteemi väljaarendamisel ning muidugi palju, palju õnne, optimismi ja tervist.

Kolleegid tööpinkide ja instrumentide kateedrist

Mitmete teiste vanade konventide kõrval registreeriti möödunud aasta 16. oktoobril Tartu Ülikoolis ja hiljem linna täitevkomitees taas ka üliõpilasselts Raimla ning kinnitati ta põhikiri. ÜS Raimla lipu pidulik õnnistamine toimus emakeelse ülikooli 70. aastapäeva pidustuste eel 29. novembril Kanepi kirikus ja samal õhtul oli ka värivärskete raimlaste, vanade ning uute vilistlaste pidulik koosviibimine Tartus.

Tervitusi töid teiste üliõpilasseltside ja korpide esindajad, samuti vilistlased Rootsist ning Raimla sõprusorganisatsioon Helsingin Yliopiston Satakuntalainen Osakunta liikmed.

Tallinna tehnikaüliõpilaste tahaksin Raimlat tutvustada esmajoones sellepärast, et 1929. a. sügissemestril võis 361 vilistlaste, tegevliikme, liht- ja noorliikme hulgas loetleda üle 20 eriala, neist kõige rohkem oli aga just tehnikamehi: 68 inseneri ja arhitekti, kellele järgnesid 61 juristi ja 51 meedikut.

ÜS Raimla ASUTATI Tartu Ülikooli juures 22. septembril 1922. a., märtsis 1923. a. registreeriti ka Raimla vilistlastekogu. Võib öelda, et olles Eesti üks nooremad üliõpilasseltsi, jõudis Raimla oma tegevuse katkestamise ajaks suuremate akadeemiliste organisatsioonide hulka.

Sõbralikud sidemed tekkisid Raimlal Tallinna Tehnikumi juures asuva üliõpilasühing Valgma (asutatud 3. oktoobril 1922) rahvaga. Kolmeteistkümnene tegevusaasta jooksul oli Valgmal 60 liiget, kellest 31 lõpetas sel perioodil ka ülikooli. Kui kõrgema tehnilise hariduse andmine kavatseti üle viia Tartusse, siis astus Valgma pere in corpore 1935. a. suvel Raimlasse. 1936. a.-l registreeriti Raimla juba ka Tallinna Tehnikainstituudi juures.

Põhikirja järgi oli seltsi ülesandeks arendada oma liikmeid vaimselt, kultuuriliselt ja kehaliselt, kasvatada neist erialaliselt hästi ette valmistatud, omariikliku Eesti aktiivsed ja tugevad isiksused. Sealjuures püüdis Raimla kõiki oma üliõpilasi liita ühiseks pereks, olla neile teiseks ja meelepäraks koduks, kus inimeste vahel arenevad ka usalduslikud isiklikud sidemed.

Nende põhimõtete elluviimiseks oli aktiivne osalemine seltsi elus igale tema liikmele kohustuslik. Noorliikmed pidid tegema vähemalt ühe ettekan-

de, populaarsed olid sport, mitmesugused ühiskülastused, väljasõidud ja laul.

ÜS Raimla väljapaistvamatest tehnikaalade esindajatest tuleb kõigepealt nimetada Tallinna Tehnikainstituudi esimest rektorit, haridusministrit, Eesti Vabariigi ja Eesti NSV TA akadeemikut, orgaanilise keemia professorit ja kateedrijuhatajat, rahvusvaheliselt tuntud Paul Kogermanni (1891—1951), kelle aktusekone 15. septembril 1936 oli Raimlale nii iseloomulik — «Tehnika ja kultuur».

Ka geodeesiaprofessor Robert Livländer (1903—1944) oli Tallinna Tehnikaülikooli rektor aastail 1941—1944 (temast pikemalt vt. «Tehnikaülikool» nr. 28, 6. sept. 1989).

Tehnikaülikooli kateedrijuhatajateks on olnud Richard Ambros ja Heinrich Arro, õppejõududeks Eduard Aavik, Juhani Erton, Paul Kents ja Boris Tiikma. Kauaaegne majandusjuhataja oli August Valvet, pearaamatupidaja Roland Oolep, labori juhataja Evald Piksarv, TTÜ praeguste uute hoonete projekti peainsener oli Valter Toompark.

Tehnikameestega tihedalt seotud on olnud ka tuntud arhitektid, Eesti NSV teenelised kunstitegelased Voldemar Toppel, Edgar Velbri ja August Voiberg.

Tartu Ülikooli lõpetanud akadeemikud Ferdinand Laja ja August Vaga, korrespondentide H. Sibul, professorid Juhani Aul, Villem Altoa, Jüri Haidre, Ernst Raudam, Vassil Ridala, Henrik Riikojä, Elmar Vau ja Endel Vint. Vilistlaste hulka kuulusid ka kirjanik Jüri Parijõgi, Eesti Entsüklopeedia peatoimetaja Richard Kleis, riigimehed Ado Anderkopp ja Ricard Räägo, odaviskokkuks Gustav Sule ja paljud teised.

Raimlal on tegutsevad koonddised Rootsist, Canadas ja USA-s.

Elu läheb aga edasi ja nüüd on Raimlas juba vanade vilistlaste kolmanda põlvkonna järglasigi. Ka praeguses Tallinna Tehnikaülikoolis on kindlasti raimlaste sugulasi, häid sõpru ja tuttavaid ning rohkesti tarmukaid üliõpilasi, kes sooviksid ÜS Raimla aateid edasi kanda.

Lähemat nõu ja toetust leiate Raimla teise põlvkonna vilistlaselt Ilmar Pihlakult arhitektuuri ja ehitusmaterjalide kateedrist (III-303).

Kohtumiseni kultuurilembe- se ja erialaderikku ÜS Raimla sõbralikus peres!

ILMAR LAAN, meedik, teise põlvkonna raimlane

IN MEMORIAM

OLEG BUSSEL T

13. veebruaril käesoleval aastal lakkas tuksumast TTÜ endise õppejõu Oleg Busseli süda. Lahkunu sündis 9. juulil 1920 Leningradis.

TTÜs töötas alates 1954. a. Algul laevaehituse ja laeva-remondi kateedri dots. kt., siis sellesama kateedri juhataja kt. ning 1961.-st metallide tehnoloogia kateedri dots. kt. ja 1968.-st kuni pensionile siirdumiseni 1986. a. sellesama kateedri vanemõpetajana.

Kaastöötajad mäletavad Oleg Busselit abivalmis, täp- sust ja korda armastava õppe- jõuna, keda eriti häiris vale ja ebakorrektsus inimestevahelises suhtlemises.

Metallide tehnoloogia kateedri kollektiiv

Taas on LÄHENEMAS MALEVASUVI ja seepärast vajalik tulevase malevasi tutvustada selleaastaste plaanidega.

Nagu varasematel aegadel, tegutseb ka sel aastal EÜE kuues regioonis, mida juhib staap, eesotsas regiooni vanemaga.

Tulevastel malevlastel tulebki VÕTTA KONTAKTI regiooni staabiga, kus tehakse töötada, saamaks infot rühma tegemise või lihtsalt malevasse pääsemise kohta (info kõrgkoolides stendidel).

Selleks, et MINNA MALEVASSE, tuleb täita endiselt perfo, mida saab kõrgkoolist vastava juhtiva noorteorganisatsiooni sekretariaadist. Perfo võib tagastada tulevase maleva rühmavanemate kätte või viia tagasi oma kõrgkooli sekretariaadi konkreetse regioonis töötamise sooviga. Perfo tuleb täita korrektselt: pilt, isiklik alkiri, arsti pitsat ja alkiri.

Kõrgkooli lõpetanud maleva- kandidaadid saavad perfo-d samuti kõrgkoolidest ning neile kehtivad samad nõuded, mis üliõpilasteleigi.

⊙ Eestis töötavate rühmade komplekteerimine lõpeb 4. mail, peale seda täidetakse tühjad kohad esimeste soovijatega.

Loomulikult on sellel aastal võimalik töötada ka NLIIDU piires. Rühmad hakkavad töötama Magadanis, Kamtšatkal, Karjalas ja Sahhalinil Kuriilli saartel. Neisse rühmadesse soovijail tuleb täita samadel tingimustel perfo 4. maiks.

EÜE' 90!

⊙ Ei puudu ka võimalus minna rühma VALISMAALE.

Kõrgkoolidele jäävad juba varasematel aegadest tuntud lepingupartnerid: Saksa DV, Tšehhi, Ungari ja Jugoslaavia. Kapmaade rühmad tulevad USA-sse, Saksa Liitvabariiki, Soome, Rootsi, Belgiasse, Hollandisse, Kreekasse, Hispaaniasse, Taani... Välisrühmadesse kandideerimisel peab malevastaaz olema kolm aastat. Nende rühmade komplekteerimine lõpeb 30. märtsil. Kõik asjahuvilised peavad täitma

välisrühma perfo, mis tagastatakse samuti kõrgkooli.

⊙ Sel aastal on malevasuve ALGUS planeeritud 23. juunil Tallinnas.

Kuna aga paljud on seotud tantsu- ja laulupeoga, siis esimene töönaal algab 2. juulil. Seega jääb rühmadele terve nädal, et ette valmistada tööobjektid, elamine ja muu.

⊙ Regioonide kokkutulek toimuvad sellel aastal 21.—22. juulini. Kogu EÜE saab kokku 3.—5. augustini.

Jällegi ei tehta piiranguid ega kontrollita lube, sest see on ikkagi maleva kokkutulek. Kõigest täpsemalt juba «Malevales», kuid selge on see, et mingi arvepidamine regioonide ja rühmade vahele jääb.

Peale kokkutulekut on rühmadel veel viimased kolm nädalat, et lõpetada oma tööobjektid, ametlikult jääb aga kuni 24. augustini.

Viimast korda saab EÜE '90 kokku oktoobri algul malevahooaja pidulikul lõpetamisel.

Jääb vaid üle soovida kurnist ning meelde jäävat malevasuve.

EÜE vanem ANDRES JOOSEP

Nimoodi — revolutsiooniliselt ja uljalt malevasuvi Raekoja platsil juulikuus 1989, algas möödunud